

FONETYKA

GLÓWNE ZASADY FONETYCZNE

- Nieakcentowane "o" czytamy jak "a": она́, окно́, на́до.
- "г" w "oro", "ero" czytamy jak "в": коро́в, пе́рвого.
- W niektórych słowach "ч" czytamy jak "ш": коне́чно, что́, что́бы.
- "Е", "и" po "ж", "ш", "ц" czytamy jak "э", "ы": желу́док, ше́я, центр, жить, шифр, цита́та.
- Nieakcentowane "е" czytamy jak "и": свеча́, великоле́пно, еди́нственный.
- Spółgłoski, po których występuje "ь", "и", "е", "ё", "я", "ю" czytamy miękko: бу́дь, тигр, себя́, Пе́тр, трюк.

CZĘSTE ZJAWISKA FONETYCZNE

- Spółgłoski dźwięczne (б, з, д, в, г, ж) występujące na końcu wyrazu lub przed spółgłoskami bezdźwięcznymi (п, ф, к, т, ш, с) ulegają ubezdźwięcznieniu, na przykład: зу́б, сказа́.
- Spółgłoski bezdźwięczne ulegają udźwięcznieniu, gdy występują przed spółgłoskami dźwięcznymi, na przykład: про́сьба, сдать, вокза́л (wyjątkiem są spółgłoski występujące przed "в", na przykład: свой, твой, Москва́).
- Spółgłoski upodabiają się do siebie (зш, сш - <шш>, сч, зч, жч - <щщ>, сж, зж - <жж>, дс, тс, тьс, тц, дц - <цц>, тч - <чч>): ни́зший, сшить, сча́стье, рассу́зчик, мужчи́на, сжечь, визи́тать, городско́й, отско́к, дра́ться, отцы́, три́дцать, ле́тчик.
- Grupy spółgłoskowe ulegają uproszczeniu (стн - <сн>, здн - <зн>, рдц - <рц>, лнц - <нц>, вств - <ств> i drugie): изве́стный, по́здно, се́рдце, со́лнце, здра́вствуй.
- "И" w niektórych przypadkach wymawiamy jak "ы": дед и ба́ба, соба́к и ко́шек, в Испа́нии, к Ире́.
- W słowach "лёгкий", "мя́кий" i na końcu słowa "бог" - "г" wymawiane jest jak "х".

KONSTRUKCJE INTONACYJNE

Intonacja jest to zmiana głównego tonu wypowiedzi, intensywności i długości trwania zdania. Pozwala ona lepiej wyrazić mówiącemu wolę, uczucia i potrzeby. W języku rosyjskim wyróżniamy 7 typów konstrukcji intonacyjnych (ИК).

ИК-1: Na końcu zdania ton głosu ulega obniżeniu. Konstrukcja ta używana jest w mowie codziennej w zdaniach oznajmujących: Я пришла́ домо́й. Сего́дня на у́лице со́лнце.

ИК-2: Akcentowana część zdania wymawiana jest tonem nieco podwyższonym. Konstrukcji używa się w zdaniach ze słowami pytającymi (na przykład: "где", "како́й", "почему́"): Кака́я э́то ста́нция? Ка́к его́ зову́т? Где́ ты был?

ИК-3: Ton najpierw jest podwyższony, po czym opada. Konstrukcja typowa dla pytań bez słów pytających: Вы бы́ли в теа́тре? Jeśli ИК-3 używana jest ze słowami: "так", "тако́й", "во́т", to mówiący wyraża ocenę: Он тако́й у́мный! Во́т как ты поступа́ешь!

ИК-4: Konstrukcja najczęściej występuje w niepełnym zdaniu pytającym ze spójnikiem "а": Я иду́. А вы́? Я сего́дня не могу́. А за́втра? ИК-4 jest wykorzystywana także w oficjalnych pytaniach typu: Ва́ша фами́лия? Ваш биле́т?

ИК-5: Konstrukcja używana przy wyrażaniu oceny w zdaniach wykrzyknikowych, zwykle ze słowami "како́й", "как": Како́й сего́дня де́нь! Како́й у него́ прекра́сный го́лос!

ИК-6: Cechą charakterystyczną tej konstrukcji jest utrzymanie się podwyższonego tonu do końca wypowiedzi. Używa się jej przy wyrażeniu oceny w zdaniach z zaimkiem: Како́й ве́чер те́плый...? lub bez niego: Спа́ть хо́чется...? Konstrukcja wykorzystywana jest też w rozważaniach typu: Куда́ он положи́л ключи́...? Ча́йку́ бы сего́дня...?

ИК-7: Konstrukcja używana przy ekspresyjnym zaprzeczeniu: Где́, он отды́хал! (т.е. он ни́где не отды́хал)? Ко́гда, э́то бу́дет (т.е. бу́дет не ско́ро).

RZECZOWNIKI

I DEKLINACJA

Należą do niej rzeczowniki rodzaju żeńskiego zakończone na -а, -я, -ия (na przykład: ма́ма, ня́ня, ли́ния), a także rodzaju męskiego zakończone na -а, -я (na przykład: па́па, дя́дя).

	Liczba pojedyncza	Liczba mnoga
M. кто? что?	ма́ма, ня́ня, ли́ния	ма́мы, ня́ни, ли́нии
D. кого́? чего́?	ма́мы, ня́ни, ли́нии	мам, нянь, ли́ний
C. кому́? чему́?	ма́ме, ня́не, ли́нии	ма́мам, ня́ням, ли́ниям
V. кого́? что?	ма́му, ня́ню, ли́нию	мам, нянь, ли́нии*
N. кем? чем?	ма́мой, ня́ней, ли́нией	ма́мами, ня́нями, ли́ниями
Msc. о ком? о чём?	ма́ме, ня́не, ли́нии	ма́мах, ня́нях, ли́ниях

* W przypadku rzeczowników żywotnych w liczbie mnogiej forma biernika równa jest formie dopełniacza.

II DEKLINACJA

Należą do niej rzeczowniki rodzaju męskiego zakończone na twardą spółgłoskę, -ь, -й, -ий (na przykład: сто́л, де́нь, лицéй, ге́ний) oraz rodzaju nijakiego na -о, -е, -ие (окно́, по́ле, зда́ние).

	Liczba pojedyncza	Liczba mnoga
M. кто? что?	сто́л, де́нь, лицéй, ге́ний	сто́лы, дни, лицéи, ге́нии
D. кого́? чего́?	сто́ла, дня, лицéя, ге́ния	сто́лов, дней, лицéев, ге́ниев
C. кому́? чему́?	сто́лу, дню, лицéю, ге́нию	сто́лам, дням, лицéям, ге́ниям
V. кого́? что?	сто́л, де́нь, лицéй, ге́ния*	сто́лы, дни, лицéи, ге́ниев*
N. кем? чем?	сто́лом, днём, лицéем, ге́нием	сто́лами, дня́ми, лицéями, ге́ниями
Msc. о ком? о чём?	сто́ле, дне, лицéе, ге́нии	сто́лах, днях, лицéях, ге́ниях

	Liczba pojedyncza	Liczba mnoga
М. кто? что?	окно́, по́ле, зда́ние	о́кна, по́ля, зда́ния
Д. кого? чего?	окна́, по́ля, зда́ния	о́кон**, полей́, зда́ний
С. кому? чему?	окну́, по́лю, зда́нию	о́кнам, по́лям, зда́ниям
В. кого? что?	окно́, по́ле, зда́ние	о́кна, по́ля, зда́ния
Н. кем? чем?	окно́м, по́лем, зда́нием	о́кнами, по́лями, зда́ниями
Мс. о ком? о чём?	окне́, по́ле, зда́нии	о́кнах, по́лях, зда́ниях

* W przypadku rzeczowników żywotnych forma biernika rzeczowników równa jest formie dopełniacza.

**Gdy w końcówce rzeczowników rodzaju nijakiego pojawia się zgrupowanie spółgłosek, w celu ułatwienia wymowy w dopełniaczu l. mnogiej pojawia się ruchome -e lub -o. Porównaj: о́кна - о́кон, пи́сьма - пи́сем, сердце́ - серде́ц.

III DEKLINACJA

Do rzeczowników III deklinacji należą wyrazy rodzaju żeńskiego zakończone na -ь (na przykład: ра́дость, вла́сть, мышь, ма́ть, дочь). Miękki znak może też stać na końcu słów rodzaju męskiego, dlatego aby sprawdzić do jakiego rodzaju należy dane słowo należy skorzystać ze słownika.

Nazwy miesięcy, słowa zakończone na -арь i -тель (словáрь, учи́тель) będą zawsze rodzaju męskiego, a słowa zakończone na -чь, -шь, -щъ (ночь, мышь, вещь), na -ость (ра́дость, возмо́жность) i na -бь, -вь, -дь, -зь (дробь, любóвь, тетрадь, грязь) – żeńskiego. Wyjątki: го́лубь, лебе́дь, дождь, гвоздь, путь – to słowa rodzaju męskiego.

	Liczba pojedyncza	Liczba mnoga	Liczba pojedyncza	Liczba mnoga
М. кто? что?	ночь, жизнь	но́чи, жи́зни	ма́ть, дочь	ма́тери, до́чери
Д. кого? чего?	но́чи, жи́зни	ночѐй, жи́зней	ма́тери, до́чери	матерѐй, дочерѐй
С. кому? чему?	но́чи, жи́зни	ноча́м, жи́зням	ма́тери, до́чери	матерѐ́м, дочерѐ́м
В. кого? что?	ночь, жизнь	но́чи, жи́зни	ма́ть, дочь	матерѐй, дочерѐй
Н. кем? чем?	но́чью, жи́знью	ноча́ми, жи́знями	ма́терью, до́черью	матерѐ́ми, дочерѐ́ми
Мс. о ком? о чём?	но́чи, жи́зни	ноча́х, жи́знях	ма́тери, до́чери	матерѐ́х, дочерѐ́х

NIETYPOWE FORMY MIANOWNIKA LICZBY MNOGIEJ RZECZOWNIKÓW

- Zawsze akcentowana końcówka -а, -я może występować jako jedyna lub dominująca forma: лес - лесá, глаз - глаза́, бе́рег - берега́, по́езд - поезда́, дире́ктор - директорá, профе́ссор - профессорá, учи́тель - учителá.
- Zawsze akcentowana końcówka -а, -я może występować jako wariant potoczny: догóвор - догóворы, пот. договoра́, инст́руктор - инст́рукторы, пот. инст́рукторá.
- Różne formy liczby mnogiej mogą wynikać z różnicy w znaczeniu słów: тона́ - о цвѐте, то́ны - о звѐке, листьѐ - на дѐреве, листьѐ - бума́ги (a także: пропу́ска/про́пуски, корни́/корѐнья, зу́бы/зубѐя и другіе).
- Słowa mogą mieć dwie równoprawne formy końcówek liczby mnogiej: го́ды/годá, штóрмы/штoрма́.
- Inne nietypowe formy liczby mnogiej to: я́блоко - я́блоки, вре́мя - временá, и́мя - именá, чу́до - чудеса́, стул - сту́лья, сын - сыновѐя, дѐрево - дере́вья, ребѐнок - дѐти, котѐнок - котѐята, друг - друзѐя, человек - лю́ди, муж - мужѐя, ма́ть - ма́тери, дочь - до́чери.

SŁOWOTWÓRSTWO

Najczęstszym sposobem tworzenia rzeczowników jest dodanie do podstawy słowotwórczej formantów:

- przedrostka: гру́ппа - подгру́ппа, симме́трия - асимме́трия,
- przyrostka: ключ - ключи́к, танк - танки́ст,
- tzw. formantu zerowego: выходи́ть - вы́ход, сухи́й - сушь, заберáть - забѐг.

Często spotkać można przykłady dodania i przedrostków i przyrostków do jednej podstawy słowotwórczej (na przykład: снег - подсне́жник, ба́ня - предба́нник), a także wymianę spółgłosek (na przykład: бума́га - бума́жник, сухи́й - сушь, корми́ть - кормле́ние). Wyróżniamy przyrostki, które:

- tworzą nazwy osób: хи́мик, охо́тник, упря́мец, ка́менщик, газѐтчик, учи́тель, танки́ст, прыгѐн,
- tworzą nazwy przedmiotów: грузо́вик, ча́йник, хлѐбница, буди́льник, коси́лка,
- tworzą nazwy abstrakcyjnych pojęć: страда́ние, бо́дрость, áвторство,
- zdrabniają i nadają rieszczotliwe znaczenie: красáвчик, сынóк, внѐчек, разгово́рчик, дорóжка, ба́ночка, словѐчко, сестри́ца, боло́тце, пи́сьмецо́, пла́тыце, хлѐбушко, по́люшко, парни́шка, со́лнышко, до́ченька,
- nadają znaczenie "wielki, ogromny, obfity": волчи́ще, доми́ще, букети́ще, глази́ще.

ZAIMKI

ZAIMKI WSKAZUJĄCE "ЭТОТ", "ТОТ"

Zaimki "этот", "эта́", "это́", "эти́" wskazują na to, co znajduje się blisko w przestrzeni lub w czasie (дай мне этот стака́н - дай mi tę szklankę), a zaimki "тот", "та́", "то́", "те́" – na to, co znajduje się daleko (дай мне тот стака́н - дай mi tamtą szklankę).

W zdaniach podrzędnie złożonych, a także w stałych związkach wyrazowych ze znaczeniem "не тако́й, кото́рый до́лжен и́ли ну́жен быть", zaimek "тот" może być przetłumaczony jako: "to", a nie "tamto". Proszę porównać:

Дай мне ту кни́гу, кото́рая тебе́ ка́жется са́мой интере́сной. - Daj mi tę ksią́żkę, któ́ra wydáje ci się najciekawsza.

Все́ то, что мы хоте́ли уви́деть – мы уви́дели. - Wszystko to, co chcielíśmy zobaczýć – zobaczýliśmy.

Я вста́ла не с той но́ги. - Wstałam nie tą nogą (pol. lewą nogą).

Прóсто было́ не то вре́мя. - To po prostu nie był ten moment.

Дума́ешь, это́ был не тот человек? - Myślisz, że to nie był ten człowiek?

	Rodzaj męski	Rodzaj żeński	Rodzaj nijaki	Liczba mnoga
М. кто? что?	этот (тог) стол	эта (та) рука	это (то) кафе	эти (те) темы
D. когó? чегó?	этото (тогó) столá	этой (той) руки	этото (тогó) кафé	этих (тех) тем
С. комý? чемý?	этому (томý) столу	этой (той) руке	этому (томý) кафé	этим (тем) темам
В. когó? что?	этот (тог) стол*	эту (ту) руку	это (то) кафé	эти (те) темы*
N. кем? чем?	этим (тем) столóм	этой (той) рукой	этим (тем) кафé	этими (теми) темами
Msc. о ком? о чём?	об этóм (о том) столé	об этóй (о той) руке	об этóм (о том) кафé	об этóх (о тех) темах

ODMIANA ZAIMKÓW UPOWSZECHNIAJĄCYCH "ВСЬ", "ВСЯ", "ВСЁ", "ВСЕ"

	Rodzaj męski	Rodzaj żeński	Rodzaj nijaki	Liczba mnoga
М. кто? что?	весь мир	вся семья	всё общество	все дела
D. когó? чегó?	всего мiра	всей семьi	всего общества	всех дел
С. комý? чемý?	всемý мiру	всей семье	всемý обществу	всем делáм
В. когó? что?	весь мир*	всю семью	всё общество	все делá*
N. кем? чем?	всем мiром	всей семьей	всем обществом	всеми делáми
Msc. о ком? о чём?	обо всём мiре	обо всей семье	обо всем обществе	обо всех делáх

* W przypadku, gdy zaimек określa rzeczowniki żywotne w rodzaju męskim lub rzeczowniki żywotne w liczbie mnogiej (niezależnie od rodzaju), forma biernika zaimków równa jest formie dopełniacza.

PRZYMIOTNIKI

PRZYMIOTNIKI TWARDOTEMATOWE

	Rodzaj męski	Rodzaj żeński	Rodzaj nijaki	Liczba mnoga
М. кто? что?	нóвый	нóвая	нóвое	нóвые
D. когó? чегó?	нóвого	нóвой	нóвого	нóвых
С. комý? чемý?	нóвому	нóвой	нóвому	нóвым
В. когó? что?	нóвый*	нóвую	нóвое	нóвые*
N. кем? чем?	нóвым	нóвой	нóвым	нóвыми
Msc. о ком? о чём?	нóвом	нóвой	нóвом	нóвых

PRZYMIOTNIKI MIĘKKOTEMATOWE

	Rodzaj męski	Rodzaj żeński	Rodzaj nijaki	Liczba mnoga
М. кто? что?	пóслéдний	пóслéдняя	пóслéднее	пóслéдние
D. когó? чегó?	пóслéднегo	пóслéдней	пóслéднегo	пóслéдних
С. комý? чемý?	пóслéднему	пóслéдней	пóслéднему	пóслéдним
В. когó? что?	пóслéдний*	пóслéднюю	пóслéднее	пóслéдние*
N. кем? чем?	пóслéдним	пóслéдней	пóслéдним	пóслéдними
Msc. о ком? о чём?	пóслéднем	пóслéдней	пóслéднем	пóслéдних

PRZYMIOTNIKI ODMIANY MIESZANEJ

Do tego typu odmiany należą przymiotniki, których temat zakończony jest na "к", "г", "х" oraz "ж", "ш", "щ", "ч".

	Rodzaj męski	Rodzaj żeński	Rodzaj nijaki	Liczba mnoga
М. кто? что?	высóкий, свéжий	высóкая, свéжая	высóкое, свéжее	высóкие, свéжие
D. когó? чегó?	высóкого, свéжегo	высóкой, свéжей	высóкого, свéжегo	высóких, свéжих
С. комý? чемý?	высóкому, свéжему	высóкой, свéжей	высóкому, свéжему	высóким, свéжим
В. когó? что?	высóкий, свéжий*	высóкую, свéжую	высóкое, свéжее	высóкие, свéжие*
N. кем? чем?	высóким, свéжим	высóкой, свéжей	высóким, свéжим	высóкими, свéжими
Msc. о ком? о чём?	высóком, свéжем	высóкой, свéжей	высóком, свéжем	высóких, свéжих

* W przypadku, gdy przymiotniki określają rzeczowniki żywotne w rodzaju męskim lub rzeczowniki żywotne w liczbie mnogiej (niezależnie od rodzaju), forma biernika przymiotników równa jest formie dopełniacza.

СЛОВОТВОРСТВО

Najczęściej używanym sposobem tworzenia przymiotników jest dodawanie do podstawy słowotwórczej przyrostków:

- -ов, -ев, -ин: отёц - отцов дом, Серге́й - Серге́евы вещи, ма́ма - ма́мино се́рдце,
- -ий (-ья, -ье, -ьи), -ачий, -ин: во́лчий аппети́т, ли́сья но́ра, пти́чье молоко́, медве́жья объя́тия, коша́чий гла́з, зве́риная охота,
- -н, -альн, -арн, -озн, -онн, -енн, -тельн, -льн, -ическ, -ск: культу́рное поведе́ние, норма́льная температу́ра, легенда́рный певе́ц, религио́зное движе́ние, традицио́нный укла́д, могу́щественный челове́к, образова́тельный креди́т, суши́льная маши́на, педаго́гический институ́т, бра́тская любо́вь.

Wśród przyrostków, które nadają emocjonalno-ekspresyjne zabarwienie wyróżniamy:

- formanty: -еньк-, -оньк-, -оватеньк-, -еватеньк-, które zdabiają i nadają pieszczotliwe znaczenie (na przykład: си́ненький, ма́ленький, мя́гонький, белова́тенький, рыжева́тенький),
- formanty: -оват-, -еват-, które nadają znaczenie "trochę, nie całkiem, prawie, w pewnym stopniu" (na przykład: сложнова́тая ситуа́ция - ситуа́ция не без вы́хода, но дово́льно сло́жная, рыжева́тые во́лосы - во́лосы с ры́жим отте́нком, почти́ ры́жие).

IMIESŁOWY PRZYMIOTNIKOWE CZYNNE

IMIESŁOWY PRZYMIOTNIKOWE CZYNNE CZASU TERAŹNIEJSZEGO

Imiesłowy te tworzymy od czasowników niedokonanych poprzez dodanie formantów -ущ-, -ющ- (w przypadku czasowników I koniugacji) lub -ащ-, -ящ- (w przypadku czasowników II koniugacji), na przykład: идти́ - оні́ ид-у́т - ид-у́щ-ий, петь - оні́ по-ю́т - по-ю́щ-ий, крича́ть - оні́ крич-а́т - крич-а́щ-ий, сто́ять - оні́ сто-я́т - сто-я́щ-ий.

Jeśli czasownik jest zwrotny, do imiesłowu dodawana jest partykuła -ся: встреча́ться - оні́ встреча́-ются - встреча́-ющ-ий-ся, встреча́-ющ-ая-ся, встреча́-ющ-ее-ся, встреча́-ющ-ие-ся.

Imiesłowy odmieniają się przez przypadki tak jak przymiotniki, na przykład: Я ви́жу сто́ящую де́вушку. Мы смо́трим на крича́щего па́рня. Он разгова́ривает с сидя́щими людь́ми.

IMIESŁOWY PRZYMIOTNIKOWE CZYNNE CZASU PRZESZŁEGO

Imiesłowy te tworzymy od czasowników dokonanych i niedokonanych poprzez dodanie formantu -вш- (w przypadku tematu kończącego się na samogłoskę, na przykład: смотре́ть - смотре́-л - смотре́-вш-ий) lub formantu -ш- (w przypadku tematu kończącego się na spółgłoskę, na przykład: умере́ть - уме́р - уме́р-ш-ий).

Jeśli czasownik jest zwrotny, do imiesłowów dodawana jest partykuła -ся: встреча́ться - он встреча́-лся - встреча́-вш-ий-ся, встреча́-вш-ая-ся, встреча́-вш-ее-ся, встреча́-вш-ие-ся.

Imiesłowy odmieniają się przez przypadki tak jak przymiotniki, na przykład: Я обща́лся с челове́ком, посмотре́вшим э́тот филь́м. Я встреча́ю прише́дшего из шко́лы ма́льчика.

Forma tego imiesłowu od czasowników "идти́", "прийти́", "выйти́", "зайти́" i tym podobnych: ше́дший, прише́дший, вы́шедший, заше́дший.

LICZEBNIKI

ODMIANA LICZEBNIKÓW GŁÓWNYCH

	1	2	3	4	5-20 i 30
M. kto? что?	один, одна́, одно́, одні́	два, две	три	четы́ре	пя́ть
D. когó? чегó?	одно́го, одной́, одного́, одних	двух	трёх	четырёх	пя́ти
C. кому́? чему́?	одному́, одной́, одному́, одним	двум	трём	четырёх	пя́ти
B. когó? что?	один*, одну́, один, одні́*	два*, две*	три*	четы́ре*	пя́ть
N. кем? чем?	одним, одной́, одним, одними́	двумя́	тре́мя	четы́рьмя	пя́тью
Msc. o ком? о чём?	о одно́м, одной́, одно́м, одних	о двух	о трёх	о четырёх	о пя́ти

	40	50-80	90 i 100	200-400	500-900	1000
M. кто? что?	со́рок	пятьдеся́т	девяно́сто	двэ́сти	пятьсо́т	ты́сяча
D. когó? чегó?	сорока́	пятидеся́ти	девяно́ста	двухсо́т	пятисо́т	ты́сячи
C. кому́? чему́?	сорока́	пятидеся́ти	девяно́ста	двумста́м	пятиста́м	ты́сяче
B. когó? что?	со́рок	пятьдеся́т	девяно́сто	двэ́сти	пятьсо́т	ты́сячу
N. кем? чем?	сорока́	пятьюдеся́тью	девяно́ста	двумяста́ми	пятиста́ми	ты́сячей
Msc. o ком? о чём?	о сорока́	о пятидеся́ти	о девяно́ста	о двухста́х	о пятиста́х	о ты́сяче

* W przypadku, gdy liczebniki określają rzeczowniki żywotne forma biernika liczebników równa jest formie dopełniacza.

LICZEBNIKI UŁAMKOWE

Ułamki możemy oznaczyć następującymi sposobami:

- 1/2 - одна́ втора́я/половина́
- 1/3 - одна́ тре́тья/треть
- 2/3 - две тре́тьих
- 1/4 - одна́ четвёртая/чэ́тверть
- 3/4 - три четвёртых
- 1/5 - одна́ пята́я
- 0,8 - ноль це́лых во́семь деся́тых
- 2,7 - две це́лых семь деся́тых
- 4,77 - четы́ре це́лых се́мьдесят семь со́тых
- 6,672 - шесть це́лых ше́стьсо́т се́мьдесят две ты́сячных

Odmieniają się wszystkie człony liczebnika (na przykład: говори́ть об одной́ пята́й гекта́ра, к пя́ти це́лым и трём деся́тым прибави́ть одну́ це́лую и ше́сть со́тых).

Słowo "половина́" odmienia się jak rzeczownik pierwszej deklinacji, a słowa "треть" i "чэ́тверть" – jak rzeczowniki deklinacji trzeciej (ви́деть полови́ну зда́ния, согла́ситься́ с тре́тью насе́ления, ме́нее чэ́тверти россия́н).